

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

30. maj 2024*

»Appel – dumping – import af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten – gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 – endelig antidumpingtold – beregning af den normale værdi – forordning (EU) 2016/1036 – artikel 2, stk. 5 – beregning af omkostninger forbundet med produktion og salg af en vare, der er omfattet af en undersøgelse, på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet heraf – omkostninger, der ikke er rimeligt afspejlet i optegnelserne – justering på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land eller på et andet rimeligt grundlag – Europa-Kommissionens skønsbeføjelse«

I sag C-261/23 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 23. april 2023,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, Ain Sukhna (Egypten),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, Ain Sukhna,

ved advokats V. Crochet og B. Servais,

appellanter,

de øvrige parter i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved L. Di Masi, G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

Tech-Fab Europe eV, Frankfurt am Main (Tyskland), ved advokats J. Beck og L. Ruessmann,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Biltgen, og dommerne J. Passer (refererende dommer) og M.L. Arastey Sahún,

* Processprog: engelsk.

generaladvokat: T. Čapeta

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 I appelskriftet har appellanterne, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (herefter »Hengshi«) og Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (herefter »Jushi«), nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 1. marts 2023, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen (T-301/20, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2023:93), hvorved Retten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som appellanterne havde anlagt med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 af 1. april 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT 2020, L 108, s. 1, herefter »den omtvistede forordning«), for så vidt som den vedrører dem.

Retsforskrifter

WTO-retten

- 2 Ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994, L 336, s. 1), godkendte Rådet for Den Europæiske Union overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994, samt de aftaler, der er opført i bilag 1, 2 og 3 til denne overenskomst, iblandt hvilke indgår aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen«).
- 3 Antidumpingaftalens artikel 2, der har overskriften »Konstatering af dumping«, fastsætter følgende:
 - »2.1 I denne aftale anses en vare for at være en dumpingvare, dvs. bragt i handelen i et andet land til en pris, der er lavere end varens normale pris, hvis eksportprisen på den vare, der udføres fra et land til et andet, er lavere end den tilsvarende pris for samme vare i normal handel, når den er bestemt til forbrug i eksportlandet.
 - 2.2 Sælges samme vare ikke i normal handel på eksportlandets hjemmemarked, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation eller det pågældende salgs ringe omfang på eksportlandets hjemmemarked [...], fastlægges dumpingmargenen ved en sammenligning med den tilsvarende pris for samme vare ved udførsel

til et velvalgt tredjeland, forudsat at denne pris er repræsentativ, eller med produktionsomkostningerne i oprindelseslandet med et rimeligt tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

2.2.1 Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (fast og variable) pr. enhed med et tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis myndighederne [...] fastslår, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode [...] i betydelige mængder [...] og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode. Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne pr. enhed, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger pr. enhed i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.

2.2.1.1 Med henblik på stk. 2 beregnes omkostningerne normalt på grundlag af regnskabsbøger, der føres af den eksportør eller producent, der er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne regnskabsmæssige oplysninger er i overensstemmelse med almindeligt accepterede bogføringsprincipper i eksportlandet og på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare. [...]

[...]«

EU-retten

Grundforordningen

- 4 Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«), som har overskriften »Konstatering af skade«, bestemmer:

»1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

For at fastslå, om to parter er forretningsmæssigt forbundne, kan der tages hensyn til definitionen af indbyrdes afhængige personer i artikel 127 i [Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558)].

[...]

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

Hvis omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, justeres eller fastsættes de på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, på et andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder.

[...]

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked

[...]«

5 Grundforordningens artikel 9 med overskriften »Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told« foreskriver i stk. 4:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af [Den Europæiske Unions] interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer [Europa-]Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men den bør være lavere end denne margen, hvis sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i [Den Europæiske Union].«

Forordning (EU) nr. 2016/1037

6 Artikel 29, stk. 6, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 55), har følgende ordlyd:

»Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.«

Den omtvistede forordning

7 52., 312. og 331. betragtning til den omtvistede forordning har følgende ordlyd:

»(52) Den pågældende vare [...] er stoffer af vævede og/eller stingfæstnede endeløse glasfiberrovings og/eller garn med eller uden andre elementer, undtagen varer, som er imprægnerede eller præimprægnerede (prepregs) og undtagen open mesh-stoffer med en cellestørrelse på over 1,8 mm i både længde og bredde, der vejer mere end 35 g/m² [(herefter »stoffer af glasfiber«)] med oprindelse i [Folkerepublikken Kina] og Egypten, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 og ex 7019 90 00 (Taric-kode 7019390080, 7019400080, 7019590080 og 7019900080) (»den pågældende vare«).

[...]

(312) I modsætning til de eksporterende producenters påstande, blev det konstateret, at de priser, som [Hengshi] betalte for [glasfiberrovings] fra [Jushi], ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet, da de konsekvent og i vidt omfang lå under de priser, som [Jushi] opkrævede af uafhængige kunder på det egyptiske hjemmemarked for den samme vare. I betragtning af den betydelige forskel mellem disse priser konkluderede Kommissionen, at de priser, som Hengshi [...] havde betalt til Jushi [...], ikke kunne anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. På trods af at disse priser var rentable, afspejlede de ikke markedspriserne i Egypten, og Hengshi [...] ville have skullet betale en meget højere pris for [glasfiberrovings], hvis virksomhederne ikke havde været forretningsmæssigt forbundet. Henvisningen til fraværet af konkurrencefordrejende statslige foranstaltninger ved fastsættelsen af priserne på råmaterialer blev desuden anset for at være irrelevant, da det er armslængdeanalysen, der er afgørende i dette tilfælde.

[...]

(331) Disse eksporterende producenter synes også at have misforstået begrebet omkostninger i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Der henvises i denne bestemmelse til omkostningerne hos producenten af den undersøgte vare (og ikke hos inputproducenten). Set fra køberens synspunkt er sælgerens fortjeneste en omkostning, som indgår i den pris, der betales for et input. Kommissionen vurderede med rette, om Hengshis regnskaber i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktionen af [stoffer af glasfiber], og fandt, at afregningspriserne ved køb af [glasfiberrovings] i høj grad var deflateret i forhold til markedsprisen for de samme varetyper i Egypten, dvs., at de ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Den justerede derfor [glasfiberrovings-]omkostningerne på grundlag af den pris, som Jushi opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder på det egyptiske marked.«

Forordning (EF) nr. 1972/2002

- 8 Fjerde betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002 af 5. november 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 2002, L 305, s. 1), havde følgende ordlyd:

»Det anses for hensigtsmæssigt at fastlægge nogle retningslinjer for, hvad der skal gøres, hvis optegnelserne i henhold til artikel 2, stk. 5, i [Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1)] ikke på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, især i situationer, hvor salg af den samme vare ikke muliggør en behørig sammenligning på grund af en særlig markedssituation. Under sådanne omstændigheder bør de pågældende oplysninger indhentes fra kilder, der ikke er påvirket af sådanne forvridninger. Disse kilder kan være omkostninger afholdt af andre producenter eller eksportører i samme land eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, ethvert andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder. De pågældende oplysninger kan enten anvendes til justering af visse poster i den pågældende parts optegnelser eller, hvis dette ikke er muligt, til fastsættelse af den pågældende parts omkostninger.«

Sagens baggrund

- 9 Tvistens baggrund er sammenfattet som følger i den appellerede doms præmis 2-15:
- »2 Hengshi og Jushi er to virksomheder, der er oprettet i henhold til lovgivningen i Den Arabiske Republik Egypten. De tilhører koncernen China National Building Material (CNBM). Sagsøgernes virksomhed består i fremstilling og eksport af navnlig visse [stoffer af glasfiber], som bl.a. sælges i Den Europæiske Union.
- 3 I undersøgelsesperioden (fra den 1.1. til den 31.12.2018) fremstillede Jushi både stoffer af glasfiber og glasfiberrovings, som er den væsentligste råvare til fremstilling af stoffer af glasfiber. Jushi anvendte de glasfiberrovings, som virksomheden selv fremstillede, til at producere stoffer af glasfiber, men solgte ligeledes glasfiberrovings til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i både Egypten og udlandet samt til Hengshi. Sidstnævnte fremstillede stoffer af glasfiber af de glasfiberrovings, som selskabet havde købt af Jushi, samt af et andet forretningsmæssigt forbundet selskab og et ikke-forretningsmæssigt forbundet selskab, som begge har hjemsted i Kina.
- 4 Jushi solgte stoffer af glasfiber til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Egypten og EU. Selskabet eksporterede ligeledes stoffer af glasfiber til tre forretningsmæssigt forbundne kunder i EU, nemlig Jushi Spain SA, Jushi France SAS og Jushi Italia Srl. Jushi solgte ligeledes stoffer af glasfiber i EU gennem et forretningsmæssigt forbundet selskab med hjemsted uden for EU, nemlig Jushi Group (HK) Sinasia Composite Materials Co. Ltd.
- 5 Hengshi solgte ikke stoffer af glasfiber på det egyptiske marked. Selskabet solgte stoffer af glasfiber i EU direkte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder og gennem et forretningsmæssigt forbundet selskab med hjemsted uden for EU, nemlig Huajin Capital Ltd.

- 6 Efter en klage, som den 8. januar 2019 blev indgivet af [intervenienten i første instans], Tech-Fab Europe eV, på vegne af producenter, der tegnede sig for mere end 25% af den samlede produktion af stoffer af glasfiber i EU, i medfør af [grundforordningens] artikel 5 [...], indledte Europa-Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende importen til EU af stoffer af glasfiber med oprindelse i Kina og Egypten. Den 21. februar 2019 offentliggjorde Kommissionen en indledningsmeddelelse i Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2019, C 68, s. 29).
- 7 Som det fremgår af 52. betragtning til den [omtvistede forordning], var de varer, der var genstand for antidumpingproceduren, stoffer af vævede og/eller stingfæstnede endeløse glasfiberrovings og/eller garn med eller uden andre elementer, undtagen varer, som er imprægnerede eller præimprægnerede (prepregs), og undtagen open mesh-stoffer med en cellestørrelse på over 1,8 mm i både længde og bredde, der vejer mere end 35 g/m², med oprindelse i Kina og Egypten, som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder henhørte under KN-kode ex7019 39 00, ex7019 40 00, ex7019 59 00 og ex7019 90 00 (Taric-kode 7019390080, 7019400080, 7019590080 og 7019900080).
- 8 Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar til den 31. december 2018. Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade og årsagssammenhæng omfattede perioden fra den 1. januar 2015 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- 9 Den 8. april 2019 fremsendte sagsøgerne deres besvarelser af antidumpingspørgeskemaet samt besvarelserne af bilag I til spørgeskemaet til deres forretningsmæssigt forbundne selskaber.
- 10 Den 16. maj 2019 indledte Kommissionen en separat antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til EU af stoffer af glasfiber med oprindelse i Kina og Egypten (herefter »den parallelle antisubsidieundersøgelse vedrørende stoffer af glasfiber«). Den 7. juni 2019 indledte Kommissionen ligeledes en antisubsidieundersøgelse vedrørende glasfiberrovings (herefter »den parallelle antisubsidieundersøgelse vedrørende glasfiberrovings«).
- 11 Kommissionen gennemførte kontrolbesøg i sagsøgernes og deres forretningsmæssigt forbundne selskabers lokaler. Den 30. maj 2019 fremsatte sagsøgerne supplerende bemærkninger efter disse besøg.
- 12 Den 19. december 2019 meddelte Kommissionen de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at den påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold på importen af stoffer af glasfiber med oprindelse i Kina og Egypten (herefter »den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Den 9. januar 2020 fremsatte sagsøgerne sine bemærkninger til denne fremlæggelse af oplysninger. Den 16. januar 2020 blev der afholdt en høring vedrørende nævnte fremlæggelse af oplysninger i Kommissionens lokaler. Samme dag fremsatte sagsøgerne supplerende skriftlige bemærkninger.
- 13 Den 10. februar 2020 offentliggjorde Kommissionen et dokument med yderligere endelige oplysninger (herefter »den yderligere endelige fremlæggelse af oplysninger«). I denne fremlæggelse af oplysninger blev der taget hensyn til visse argumenter, som sagsøgerne havde fremført vedrørende den endelige fremlæggelse af oplysninger. Den 13. februar 2020 fremsatte sagsøgerne deres bemærkninger til den yderligere endelige fremlæggelse af oplysninger. Den 17. februar 2020 blev der afholdt en høring vedrørende nævnte fremlæggelse af oplysninger i Kommissionens lokaler.

- 14 Efter anmodning fra sagsøgerne foretog høringskonsulenten den 25. februar 2020 en yderligere høring.
- 15 Den 1. april 2020 vedtog Kommissionen den [omtvistede forordning]. Ved nævnte forordning indførtes en endelig antidumpingtold på 20% på sagsøgernes import af stoffer af glasfiber i EU.«

Sagsbehandlingen for Retten og den appellerede dom

- 10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. maj 2020 anlagde appellanterne sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- 11 Ved kendelse af 11. november 2020 har Retten tilladt Tech-Fab Europe at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 12 Til støtte for annullationssøgsmålet fremsatte appellanterne to anbringender, hvor det med det første blev gjort gældende, at Kommissionens metode til fastsættelse dels af Hengshis omkostninger til produktion af stoffer af glasfiber samt salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (herefter »SA&G-omkostninger«), dels selskabets fortjeneste med henblik på fastsættelsen af den beregnede normalværdi var i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 3, 5, 6, 11 og 12, samt artikel 9, stk. 4, mens det med det andet anbringende blev gjort gældende, at Kommissionens metode til fastsættelse af margenerne på prisunderbuddet og sagsøgernes vejledende priser var i strid med denne forordnings artikel 3, stk. 1-3 og 6, samt artikel 9, stk. 4.
- 13 Retten forkastede ved den appellerede dom de to anbringender og frifandt derfor Kommissionen i det hele. For så vidt angår det første anbringende fastslog Retten bl.a., at Kommissionen ikke havde begået en retlig fejl eller anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at eftersom prisen på glasfiberrovings i Hengshis fortegnelser ikke var blevet fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet, kunne prisen ikke anses for i rimelig grad at tage hensyn til omkostninger forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, og at prisen derfor skulle tilpasses. Hvad angår det andet anbringende fandt Retten, at det var uvirksomt. Selv hvis det blev antaget, at sagsøgerne med føje havde anfægtet den metode, som Kommissionen anvendte med henblik på at fastlægge Jushis eksportpris som led i beregningen af margenen for prisunderbuddet og de vejledende priser, fastslog Retten nemlig, at en sådan fejl ikke kunne medføre en annullation af den omtvistede forordning, eftersom selv om der skulle tages hensyn til de nye beregninger, som Kommissionen havde fremlagt under hensyntagen til appellanternes kritik, ville disse under alle omstændigheder ikke føre til en ændring af den antidumpingtold, der var blevet pålagt appellanterne, hvilket appellanterne selv anerkendte.

Parternes påstande

- 14 Med appellen har appellanterne nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Det første, det tredje og det femte anbringende fremsat i første instans tages til følge.

- Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.
- 15 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
 - Appellanterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 16 Tech-Fab Europe har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes som ugrundet.
 - Appellanterne tilpligtes at betale Tech-Fab Europes omkostninger i forbindelse med denne sag og selskabets intervention i første instans.

Om appellen

- 17 Til støtte for appellen har appellanterne fremsat tre anbringender.

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit

Parternes argumentation

- 18 Med det første anbringende, der vedrører den appellerede doms præmis 31-34 og 36-43, har appellanterne gjort gældende, at Retten tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit. De har navnlig gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at prisen på glasfiberrovings i Hengshis optegnelser ikke var blevet fastsat i overensstemmelsen med armlængdeprincippet, idet prisen ikke kunne anses for i rimelig grad at tage hensyn til omkostninger forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, og at prisen derfor skulle tilpasses.
- 19 Til støtte for dette første anbringende har sagsøgerne for det første gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, fortolket strengt og i lyset af den sammenhæng, hvori den indgår, ikke giver Kommissionen mulighed for at se bort fra de omkostninger, der fremgår af den eksporterende producents regnskabsdokumenter, alene af den grund, at denne omkostningspost ikke var blevet fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet.
- 20 Retten begik derfor en retlig fejl ved at tillægge grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, en rækkevidde, som den ikke har, idet den fandt, at Kommissionen i medfør af sin vide skønsbeføjelse med henblik på at foretage en justering kan se bort fra de omkostninger, som er gengivet i optegnelserne fra den part, der er genstand for undersøgelsen, når prisen på den råvare, der anvendes til fremstillingen af den pågældende vare, ikke er fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet. Det var derfor ligeledes med urette, at Retten i den appellerede doms præmis 29 fastslog, at dens prøvelse på grund af denne vide skønsbeføjelse i denne sammenhæng skulle begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske

omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at Kommissionen ikke har gjort sig skyldig i magtfordrejning.

- 21 Eftersom den anden betingelse i grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, henhører under en undtagelsesordning, skal denne betingelse nemlig fortolkes strengt, således at Kommissionen med henblik på anvendelsen heraf skal basere sig på objektive faktorer, uden at den har nogen skønsmargen i forhold til disse. For så vidt som den undtagelse, der er fastsat i den anden betingelse i grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, udtrykkeligt omfatter de situationer, hvor regnskabsdokumenterne ikke på rimelig vis afspejler de omkostninger, som den pågældende producent har afholdt, og omfatter situationer, hvor omkostningerne er påvirket af en særlig markedssituation, kan denne undtagelse ikke udvides til at omfatte andre omstændigheder – såsom den omstændighed, at de omhandlede omkostninger ikke er afholdt i overensstemmelse med armslængdeprincippet, fordi der er tale om et koncerninternt forhold – end dem, der således er udtømmende fastsat i denne bestemmelse.
- 22 Endvidere udvidede Retten i den appellerede doms præmis 41 med urette anvendelsesområdet for denne forordnings artikel 2, stk. 5, der vedrører optegnelsernes kvalitet, idet den analogt støttede sig på forordningens artikel 2, stk. 1, som vedrører kvaliteten og rimeligheden af de omkostninger, der er afholdt af forretningsmæssigt forbundne parter.
- 23 Appellanterne har for det andet gjort gældende, at den fejl, som Retten begik ved fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, bekræftes af retspraksis fra WTO's tvistbilæggelsesorgan. Denne bestemmelse skal nemlig læses i lyset af antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, således som denne selv er blevet fortolket af WTO's tvistbilæggelsesorgan. Sidstnævnte har imidlertid allerede i en rapport af 12. september 2019 fastslået, at den anden betingelse i artikel 2.2.1.1, første punktum, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt optegnelserne fra den eksportør eller producent, der er omfattet af undersøgelsen, på hensigtsmæssig vis og i tilstrækkelig grad repræsenterer eller gengiver de omkostninger, som den af undersøgelsen omfattede eksportør eller producent har afholdt, og som har en reel forbindelse med produktionen og salget af den specifikke vare. På samme måde har WTO's appelorgan i en rapport vedtaget den 26. oktober 2016 bl.a. anført, at denne anden betingelse kræver en sammenligning mellem de omkostninger, der er angivet i producentens eller eksportørens optegnelser, og de omkostninger, som denne producent eller eksportør har afholdt.
- 24 Ifølge sagsøgerne skal grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, derfor fortolkes således, at Kommissionen skal begrænse sig til at efterprøve, om de dokumenter, som den producent, der er omfattet af undersøgelsen, opbevarer, »på hensigtsmæssig vis og i tilstrækkelig grad« svarer til de omkostninger, som denne producent har afholdt i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare. Denne institution er derfor ikke berettiget til at efterprøve, om den pågældende producents optegnelser med rimelighed afspejler visse hypotetiske omkostninger, som kunne have været afholdt, hvis producenten ikke havde købt råvaren af en forretningsmæssigt forbundet part. I det foreliggende tilfælde burde Retten af den i den appellerede doms præmis 37 anførte omstændighed, at Jushi solgte glasfiberrovings til Hengshi med fortjeneste, have udledt, at alle de udgifter, der var afholdt i forbindelse med fremstillingen af glasfiberrovings og stoffer af glasfiber, var blevet korrekt registreret i Hengshis optegnelser. Det var således med urette, at Retten fastslog, at Kommissionen var berettiget til at se bort fra Hengshis optegnelser med henblik på at fastsætte selskabets produktionsomkostninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5.
- 25 Kommissionen og Tech-Fab Europe har anført, at det første anbringende må forkastes.

Domstolens bemærkninger

- 26 Hvad for det første angår appellanternes argument om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, indeholder en undtagelse, der skal fortolkes indskrænkende, bemærkes, at det følger af ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, at omkostningerne normalt beregnes på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.
- 27 Som Retten anførte i den appellerede doms præmis 27, og som appellanterne med rette har gjort gældende, udgør denne ordning en undtagelse til en generel regel og skal derfor fortolkes indskrænkende.
- 28 Det forholder sig ikke desto mindre således, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, ikke forpligter Kommissionen til ubetinget og uden at foretage den nødvendige kontrol at acceptere oplysningerne i optegnelserne hos den producent eller eksportør, der er omfattet af undersøgelsen.
- 29 Som Retten med rette bemærkede i den appellerede doms præmis 29, råder institutionerne for så vidt angår handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger over et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge. Unionens retsinstitansers prøvelse af de retsakter, som institutionerne udsteder i forbindelse med udøvelsen af dette vide skøn, er derfor begrænset til en kontrol af, om formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning. Denne begrænsede domstolsprøvelse omfatter navnlig valget mellem forskellige metoder til beregning af dumpingmargenen og fastsættelsen af en vares normale værdi (jf. i denne retning dom af 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, præmis 40 og 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 I det foreliggende tilfælde bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 34 og 40, at Kommissionen havde fraveget de omkostninger, der var anført i regnskabsdokumenterne fra den part, der var genstand for undersøgelsen, eftersom priserne på den råvare, der blev anvendt til at fremstille den pågældende vare, ikke var blevet fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet som følge af et koncerninternt forhold. Som Kommissionen har anført i 312. betragtning til den omtvistede forordning, lå de priser, som Hengshi betalte for glasfiberrovings fra Jushi, desuden konsekvent og i vidt omfang under de priser, som Jushi opkrævede af uafhængige kunder på det egyptiske hjemmemarked for den samme vare.
- 31 Appellanterne er i det væsentlige af den opfattelse, at undtagelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, skal fortolkes således, at det kun er, hvis de dokumenter, som den producent, der er omfattet af undersøgelsen, opbevarer, ikke »på hensigtsmæssig vis og i tilstrækkelig grad« svarer til de omkostninger, som denne producent har afholdt i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare, at Kommissionen kan beregne de omkostninger, der er forbundet med salg og produktion, på en anden måde end alene på grundlag af den pågældende producents optegnelser.

- 32 Det fremgår af fast retspraksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd og de mål, den forfølger, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til EU-rettens bestemmelser som helhed. En EU-retlig bestemmelses tilblivelse kan ligeledes give relevante elementer med henblik på dens fortolkning (dom af 10.12.2018, Wightman m.fl., C-621/18, EU:C:2018:999, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis, og af 1.10.2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, præmis 48).
- 33 Hvad angår formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 5, første og andet afsnit, skal det bemærkes, at denne tilsigter at sikre, at de omkostninger forbundet med produktion og salg af samme vare, der er lagt til grund ved beregningen af den nævnte vares normale værdi, afspejler de omkostninger, som en producent ville have afholdt på eksportlandets hjemmemarked.
- 34 Hvad angår sammenhængen danner bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, hvori der udtrykkeligt henvises til de situationer, hvor priserne påvirkes som følge af det koncerninterne forhold, grundlag for andre bestemmelser i artikel 2 om fastsættelse af normalværdien, herunder de i artikel 2, stk. 5, fastsatte. Den manglende gentagelse af disse elementer i nævnte artikel 2, stk. 5, indebærer ikke, at EU-lovgiver har haft til hensigt at udelukke denne situation.
- 35 Det skal endvidere bemærkes, at artikel 2, stk. 5, i forordning nr. 384/96, som grundforordningen ophævede og erstattede, i det væsentlige havde samme ordlyd som sidstnævnte forordnings artikel 2, stk. 5.
- 36 Det fremgår imidlertid af fjerde betragtning til forordning nr. 1972/2002, hvorved denne bestemmelse blev indsat i forordning nr. 384/96, at EU-lovgiver således havde til hensigt at fastlægge nogle retningslinjer for, hvad der skulle gøres, hvis producentens optegnelser ikke på en rimelig måde afspejlede de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, især i situationer, hvor salg af den samme vare ikke muliggjorde en behørig sammenligning på grund af en særlig markedssituation. Af samme betragtning fremgår, at relevante oplysninger i et sådant tilfælde bør indhentes fra kilder, der ikke er påvirket af »sådanne forvridninger«.
- 37 Det følger heraf, at Kommissionen skal kunne vurdere de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af en vare, der er genstand for en undersøgelse, på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 5, navnlig i tilfælde, hvor salget af samme vare ikke muliggør en behørig sammenligning på grund af fordrejning.
- 38 Retten tilsidesatte derfor ikke rækkevidden af grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, da den fastslog, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at Kommissionen fraviger de omkostninger, der er bogført i fortegnelserne hos den part, der er omfattet af undersøgelsen, når priserne på den råvare, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, ikke synes at være fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet på grund af et koncernintern forhold.
- 39 For det andet har appellanterne foreholdt Retten, at den ikke tog tilstrækkeligt hensyn til retspraksis fra WTO's tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1.
- 40 I denne henseende bemærkes for det første, at det forhold, at de internationale aftaler, som Unionen har indgået, har forrang frem for den afledte EU-ret, medfører, at sidstnævnte så vidt muligt skal fortolkes i overensstemmelse med disse aftaler, og for det andet, at Domstolen allerede har henvist til en række rapporter fra et WTO-panel eller fra WTO's appelorgan til

støtte for sin fortolkning af aftalebestemmelser, der indgår i bilaget til overenskomsten om oprettelse af WTO (jf. i denne retning dom af 28.4.2022, Yieh United Steel mod Kommissionen, C-79/20 P, EU:C:2022:305, præmis 101 og 102 den deri nævnte retspraksis).

- 41 Det var derfor med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 32 henviste til en rapport fra WTO's appelorgan i sagen »Den Europæiske Union – Antidumpingforanstaltninger over for biodiesel med oprindelse i Argentina« (WT/DS 473/AB/R), der blev vedtaget den 26. oktober 2016, og som bl.a. præciserer rækkevidden af antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, med henblik på at foretage en fortolkning af den i det væsentlige identiske bestemmelse i grundforordningens artikel 2, stk. 5, med henblik på at bekræfte, at sidstnævnte bestemmelse ikke udelukker, at Kommissionen kan fravige de omkostninger, der er angivet i fortegnelserne hos den part, der er omfattet af undersøgelsen, når prisen på den råvare, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, ikke er fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet.
- 42 I modsætning til, hvad appellanterne har gjort gældende, fremgår det nemlig af denne rapports punkt 6.33, at det kan konstateres, at fortegnelser ikke på rimelig vis tager hensyn til de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, når transaktioner vedrørende visse input, der er forbundet med produktion og salg af denne vare, ikke finder sted på armlængdevilkår.
- 43 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at Retten ikke tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, da den fastslog, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at Kommissionen fraviger de omkostninger, der er bogført i fortegnelserne hos den part, der er omfattet af undersøgelsen, når priserne på den råvare, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, ikke synes at være fastsat i overensstemmelse med armlængdeprincippet på grund af et koncerninternt forhold.
- 44 Henset til ovenstående betragtninger må det første anbringende forkastes som ugrundet.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit

- 45 Det andet anbringende, der vedrører den appellerede doms præmis 72-76, 80 og 82-88, er opdelt i to led.

Om første led

– Parternes argumentation

- 46 Med det første led af deres andet anbringende har appellanterne kritiseret Retten for i den appellerede doms præmis 84 at have fortolket og anvendt grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, forkert, idet den fandt, at Kommissionen med rette kunne tilpasse Hengshis omkostninger til glasfiberrovings »på et andet rimeligt grundlag«. Retten tilsidesatte nærmere bestemt rækkevidden af betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, hvorefter Kommissionen principielt skal justere de omkostninger, som ikke er tilstrækkeligt afspejlet i denne producents optegnelser. Eftersom denne bestemmelse præciserer, at det kun er, »hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes«, at Kommissionen kan støtte sig på »et andet rimeligt grundlag«, har denne regel karakter af en undtagelse og skal derfor fortolkes strengt.

- 47 Appellanterne har i denne forbindelse gjort gældende, at det var på grundlag af en urigtig fortolkning af denne bestemmelse, at Retten i den appellerede doms præmis 86 fastslog, at selv om de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den berørte parts optegnelser, skal de justeres eller fastsættes »på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land«, havde Kommissionen med rette i den foreliggende sag kunnet basere denne beregning på »et andet rimeligt grundlag« med den begrundelse, at de andre producenters omkostninger ikke var »sammenlignelige« med hinanden i betragtning af forholdet mellem Jushi og Hengshi og omkostningsstrukturen hos Jushi, der er et vertikalt integreret selskab. Ifølge sagsøgerne er »sammenligneligheden« af de andre producenters omkostninger ikke en af de undtagelser fra reglen om justering af omkostninger, der ikke på rimelig vis afspejles i optegnelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit.
- 48 Den retlige fejl, som Retten begik ved at fastslå, at Kommissionen var berettiget til at anvende undtagelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, bekræftes i den appellerede doms præmis 87. Det var således med urette, at Retten heri fastslog, at det var uden betydning, at Kommissionen baserede sig på Jushis SA&G-omkostninger og fortjeneste på selskabets nationale salg af stoffer af glasfiber med henblik på beregningen af normalværdien af Hengshis stoffer af glasfiber i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), med den begrundelse, at denne forordnings artikel 2, stk. 5, behandler et andet spørgsmål. Disse bestemmelser behandler imidlertid det samme spørgsmål, nemlig fastsættelsen af de omkostningselementer, der skal anvendes ved beregningen af den normale værdi. Derfor bør Jushis produktionsomkostninger også kunne anvendes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, til at fastsætte Hengshis produktionsomkostninger.
- 49 Ifølge appellanterne burde Retten i øvrigt have konkluderet, at produktionsomkostningerne for Jushis glasfiberrovinges gyldigt kunne anvendes til at fastsætte Hengshis produktionsomkostninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit. Det er således ikke korrekt, som Retten har gjort det i den appellerede doms præmis 83, at hævde, at Kommissionen ikke »accepterede« produktionsomkostningerne for Jushis glasfiberrovinges, når denne institution anvendte Jushis egne produktionsomkostninger med hensyn til fremstillede stoffer af glasfiber, som pr. definition omfatter produktionsomkostningerne for sidstnævntes glasfiberrovinges, med henblik på beregningen af virksomhedens dumpingmargen. Den omstændighed, at Jushi og Hengshi er forretningsmæssigt forbundet, har ikke haft nogen indvirkning på produktionsomkostningerne for de af Jushi fremstillede glasfiberrovinges, idet denne producent hverken købte råvarer eller input fra Hengshi.
- 50 Kommissionen og Tech-Fab Europe er af den opfattelse, at det første led af appellanternes andet anbringende skal forkastes som ugrundet.

– *Domstolens bemærkninger*

- 51 Det følger af artikel 2, stk. 5, andet afsnit, at hvis omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, justeres eller fastsættes de på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, på et andet rimeligt grundlag, herunder på grundlag af oplysninger fra andre repræsentative markeder.

- 52 I den foreliggende sag har Kommissionen anvendt denne undtagelse til at justere omkostningerne til Hengshis glasfiberroving ved at justere disse omkostninger efter »et andet rimeligt grundlag« i stedet for at foretage en justering »på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land«, dvs. på grundlag af de omkostninger, som Jushi, der er den eneste anden producent af glasfiberroving i Egypten, har afholdt i forbindelse med produktionen af de nævnte glasfiberroving.
- 53 Indledningsvis bemærkes, at Retten med rette i den appellerede doms præmis 79 fastslog, at valget af at anvende »et andet rimeligt grundlag« udgør en undtagelse til hovedreglen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, der skal fortolkes indskrænkende, hvilket appellanterne i øvrigt har gjort gældende til støtte for dette første led af deres andet anbringende. For at fravige reglen om, at når de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af en vare, der er omfattet af en undersøgelse, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, skal de justeres eller fastsættes på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, skal Kommissionen således støtte sig på beviser, eller i det mindste indicier, som gør det muligt at fastslå, at der foreligger en faktor, i medfør af hvilken tilpasningen kan foretages.
- 54 I den foreliggende sag fastslog Retten i den appellerede doms præmis 80, at Kommissionen for at begrunde sin beslutning om ikke at anvende Jushis omkostninger til produktion af glasfiberroving til at tilpasse Hengshis omkostninger til glasfiberroving, og dermed om at anvende et andet rimeligt grundlag, baserede sig på den omstændighed, at Jushi var forretningsmæssigt forbundet med Hengshi, og at det var et vertikalt integreret selskab, hvilket vil sige, at selskabet producerer og forbruger sine egne glasfiberroving til at fremstille stoffer af glasfiber, hvilket ikke var tilfældet for Hengshi, der indkøber glasfiberroving fra Jushi og andre forretningsmæssigt forbundne kinesiske leverandører til fremstilling af stoffer af glasfiber.
- 55 På grundlag af disse faktiske konstateringer, som appellanterne ikke har bestridt, kunne Retten med føje udlede, at Jushis produktionsomkostninger for glasfiberroving ikke kunne anvendes af Kommissionen med henblik på den pågældende justering. Som Retten anførte i den appellerede doms præmis 86, kunne denne institution under sådanne omstændigheder ikke tage hensyn til disse omkostninger, eftersom Jushi i modsætning til Hengshi var et vertikalt integreret selskab. Retten kunne derfor med rette fastslå, at Kommissionen, henset til disse faktiske omstændigheder, var berettiget til at se bort fra Jushis produktionsomkostninger for glasfiberroving og foretage en justering på »et andet rimeligt grundlag«.
- 56 Appellanterne har dernæst gjort gældende, at hvis Jushis SA&G-omkostninger og fortjeneste kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi for Hengshis stoffer af glasfiber i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne Jushis produktionsomkostninger ligeledes have været anvendt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, til at fastsætte Hengshis produktionsomkostninger.
- 57 I modsætning til, hvad appellanterne har gjort gældende, begik Retten ikke en fejl ved i den appellerede doms præmis 87 at forkaste dette argument med den begrundelse, at de omhandlede bestemmelser omhandler forskellige spørgsmål. Det var således med rette, at Retten bemærkede, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, vedrører beregningen af omkostninger forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, mens denne forordnings artikel 2, stk. 6, vedrører den beregning af SA&G-omkostningerne og fortjenesten, som støttes på det nationale salg af samme vare i normal handel. Der er tale om særskilte elementer ved beregningen af den normale værdi.

- 58 Hvad endelig angår den appellerede doms præmis 83 har appellanterne anfægtet Rettens vurdering af de faktiske omstændigheder, hvorefter Kommissionen ikke »accepterede« Jushis produktionsomkostninger for glasfiberroving. Denne fejlsvurdering fremgår klart af de processkrifter, der blev fremlagt for Retten, hvori Kommissionen erklærede, at »Jushi Egypts egne produktionsomkostninger blev anvendt« til at beregne normalværdien for de varettyper, der ikke blev solgt i repræsentative mængder.
- 59 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at Domstolen i appelsager ikke har kompetence til at fastlægge de faktiske omstændigheder og principielt heller ikke til at bedømme de beviser, som Retten har lagt til grund ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder. Når disse beviser er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse er blevet overholdt, er det nemlig alene Retten, der har kompetence til at vurdere, hvilken bevisværdi der skal tillægges de elementer, som den har fået forelagt, medmindre disse er gengivet urigtigt (dom af 11.1.2024, Foz mod Rådet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 60 En sådan urigtig gengivelse af beviserne foreligger, hvis det uden fremlæggelse af nye beviser fremgår åbenbart, at bedømmelsen af de foreliggende beviser er urigtig. Denne urigtige gengivelse skal imidlertid fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet bedømmelse af de faktiske omstændigheder og beviserne. Endvidere påhviler det en appellant, der gør gældende, at beviserne er gengivet urigtigt, præcist at angive, hvilke beviser der er blevet urigtigt gengivet af Retten, og at påvise de fejl i dens undersøgelse, der efter appellants opfattelse har foranlediget Retten til denne urigtige gengivelse (dom af 11.1.2024, Foz mod Rådet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 61 I det foreliggende tilfælde fremgår det af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at det var ved beregningen af Hengshis omkostninger til glasfiberroving, at Kommissionen besluttede ikke at anvende Jushis produktionsomkostninger for glasfiberroving, og at den derfor anvendte et andet rimeligt grundlag. I det af appellanterne påberåbte procesdokument, hvori Kommissionen anfører, at »Jushi Egypts egne produktionsomkostninger blev anvendt«, henvises der imidlertid ikke til omkostningerne til glasfiberroving, som er fremstillet af Hengshi, men af Jushi. Som Retten fastslog i den appellerede doms præmis 80, hvortil dommens præmis 83 udtrykkeligt henviser, accepterede Kommissionen i denne henseende ikke Jushis produktionsomkostninger for glasfiberroving på grund af de forbindelser, der eksisterede mellem disse to selskaber, nemlig at Jushi, selv om selskabet var den eneste anden producent af stoffer af glasfiber i Egypten, for det første var et selskab, der var forretningsmæssigt forbundet med Hengshi, og for det andet var et vertikalt integreret selskab, hvilket ikke var tilfældet med Hengshi.
- 62 I denne henseende har appellanterne imidlertid begrænset sig til at gøre gældende, at Rettens konstatering i den appellerede doms præmis 83 er behæftet med en materiel urigtighed, uden yderligere at godtgøre de beviser, som Retten skulle have gengivet urigtigt, eller påvise de fejl i analysen, der efter appellanternes opfattelse har foranlediget Retten til denne urigtige gengivelse. Det må derfor fastslås, at appellanterne ved ikke at fremlægge noget bevis, der kan begrunde deres påstand om, at Retten gengav de omhandlede faktiske omstændigheder urigtigt, ikke har løftet den bevisbyrde, der påhviler dem i denne henseende.
- 63 Dette klagepunkt skal derfor forkastes.
- 64 Henset til ovenstående bemærkninger skal det andet anbringendes første led forkastes som ugrundet.

Om andet led

– Parternes argumentation

- 65 Til støtte for det andet anbringendes andet led har appellanterne foreholdt Retten, at den dels begik en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen ikke havde tilsidesat sin begrundelsespligt, dels med urette tiltrådte de grunde, som denne institution for første gang havde påberåbt sig for Retten. Ifølge appellanterne forklarer 331. betragtning til den omtvistede forordning ikke, hvorfor Kommissionen var nødt til at anvende undtagelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, ved fastlæggelsen af Hengshis produktionsomkostninger. Desuden har Kommissionen ikke i den omtvistede forordnings tekst forklaret, hvorfor denne bestemmelse i første række medfører et krav om »sammenlignelighed« og i anden række, at Jushi i så fald ikke kunne sammenlignes med Hengshi, og således begrundede, at denne undtagelse blev anvendt. Det var i svarskriftet for Retten, at Kommissionen for første gang redegjorde for grunden til, at den besluttede at anvende undtagelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit.
- 66 Kommissionen er af den opfattelse, at dette led af det andet anbringende principalt er ugrundet og subsidiært uvirksomt.
- 67 Tech-Fab Europe har gjort gældende, at det andet anbringendes andet led skal forkastes som ugrundet.

– Domstolens bemærkninger

- 68 Hvad angår den manglende begrundelse, som appellanterne har gjort gældende, skal det fastslås, at det fremgår af 331. betragtning til den omtvistede forordning, at Kommissionen heri anførte, at den efter at have vurderet, om Hengshis fortegnelser i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktionen af stoffer af glasfiber, havde konstateret, at de interne afregningspriser ved køb af glasfiberrovings i høj grad var deflateret i forhold til markedsprisen for de samme varetyper i Egypten, dvs., at de ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet.
- 69 Idet Kommissionen således redegjorde for grundene til, at den anvendte grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, var det med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 76 fastslog, at klagepunktet om tilsidesættelse af begrundelsespligten skulle forkastes.
- 70 Endelig er det argument om sammenlignelighed, som Kommissionen har fremført for første gang i svarskriftet, uvirksomt, henset til, at 331. betragtning til den omtvistede forordning allerede indeholdt en begrundelse for Kommissionens anvendelse af et »andet rimeligt grundlag« som omhandlet i nævnte artikel 2, stk. 5, andet afsnit.
- 71 Henset til ovenstående betragtninger skal andet led af sagsøgernes andet anbringende forkastes som delvist ugrundet og delvist uvirksomt. Det følger heraf, at det andet anbringende må forkastes i sin helhed.

Det tredje anbringende

Parternes argumentation

- 72 Med det tredje anbringende, der vedrører den appellerede doms præmis 97 og 98, har appellanterne gjort gældende, at Retten med urette fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat grundforordningens artikel 9, stk. 4, ved at pålægge appellanterne en endelig antidumpingtold på 20%, der oversteg dumpingmargenen. Til støtte for dette anbringende har appellanterne gjort gældende, at det følger af de klagepunkter, som de har fremført i forbindelse med deres første og andet anbringende, at Retten med urette fastslog, at appellanterne ikke havde godtgjort, at Kommissionen havde begået retlige fejl eller anlagt åbenbart urigtige skøn. Retten begik således også en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen ikke havde indført en antidumpingtold, der oversteg dumpingmarginen, og at den følgelig ikke havde tilsidesat grundforordningens artikel 9, stk. 4.
- 73 Ifølge Kommissionen og Tech-Fab Europe er det tredje anbringende uvirksomt.

Domstolens bemærkninger

- 74 Som appellanterne har gjort gældende, forudsætter det tredje anbringende, at det første og det andet anbringende er blevet taget til følge. Eftersom disse sidstnævnte anbringender er blevet forkastet, kan dette tredje anbringende, selv om det er begrundet, ikke i sig selv medføre ophævelse af den appellerede dom, hvorfor det skal erklæres uvirksomt.
- 75 Da ingen af de anbringender, som appellanterne har fremsat til støtte for deres appel, er blevet tiltrådt, skal appellen forkastes i sin helhed.

Sagsomkostninger

- 76 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer denne afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge. Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, som i medfør af dets artikel 184, stk. 1, ligeledes finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 77 Da Kommissionen og Tech-Fab Europe har nedlagt påstand om, at Hengshi og Jushi tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da Hengshi og Jushi har tabt sagen, bør det pålægges disse selskaber at bære deres egne omkostninger og at betale de af Kommissionen og Tech-Fab Europe afholdte omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Syvende Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE og Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Tech-Fab Europe eV afholdte omkostninger.

Underskrifter